

Dopisi.

Loka pri Zidanem mostu. V tej fari stoji neka podružnica (sv. Koloman) in tukaj je bil dne 2. t. m. pogreb nekega kmeta. Ko je umrl ranjki v občje spoštovani mož, zbralo se je precejšnje število prebivalcev iz okolice, da ga spremijo k večnemu počitku in mu izkažejo zadnjo čast. Gospod kaplan je imel sv. mašo. Kako dober človek je, to se je čuditi. Po maši, namesto da bi molil za dušo ranjkega, začel je zmerjati čez pijance, akoravno ni bil nobeden pijan. Kaj si še izmislil, rekel je, da je molil za neko posvetno dekle, da bi se spreobrnilo. Tega mu ne razmerimo, ampak, ako je res tako dober, naj moli za njo, ni pa treba hvaliti se s svojimi dobrimi deli, ker Bog tako ve za njegova dobra dela. Po pogrebu pa ga je vprašal neki mož, kaj vendar ve takega do sebe, da jo v cerkvi žali, on mu pa ni vedel nobenega pravega vzroka povedati. Dekletce je reklo, da je samo zato, ker noče biti tercijalca in da jo tercijalke žalijo. Mi pa jej častitamo, ker je dekle pametnejše od vseh tercijalok tistega kraja. Kaplančku pa svetujemo, da se naj sam poboljša, in naj ne žali po cerkvah vrlih deklet.

Iz Radomlja na Kranjskem. Tukaj po naši vasi najbajkova bivši gimnazijec Janez M. . . . . Spregel je solo, ker ni mogel več učenja zmagovati, zdaj pa ima Bogu čas krade. In res je tako, saj je naznanil to že po naši ožji domovini, ko je objavil letos iz Radomlja dopis v 11. št. „Domoljuba“. V tem dopisu napada med drugim „tri giftne krote“, ki nosijo ime „Štajerc“, češ, da so prilezle k nam. Ker je vredno, da bi se takemu fantu kaj več odgovarjalo, najjemo mu samo to, naj ubožček pometa pred svojim pragom, da se ne bo ravno pod njegovo domačo preveč žganja popilo. Tudi bi bilo zanj gotovo pogoljubno delo, ako bi Bogu ukradeni čas porabil v to, da bi spreobračal pri nas vse tiste klerikalce, ki odijo prav zvesto in pogostokrat v cerkev „goreče“ moliti, komaj pa prestopijo cerkveni prag, že gledajo, da bi šli brž drv in stelje krast. „Janezek, le idi in kaknega poštenega rokodelstva učiti. Za dijaka nisi, kaj, postani kovač, ali pa dimnikar. Tam si lahko, koliko hočeš! Poštene ljudi pa pusti pri miru, drugače ti zagodem prihodnjič drugo melodijo!“

Iz Doberne. Dolgo časa smo molčali in čakali, ker smo mislili, da bode zopet enkrat mir v naši pred kratkem času tako mirni Doberni. Ker pa so klerikalci v celjski „žabi“ vedno zasramujejo, namo se tudi mi enkrat oglasiti. „Žaba“ nas napada, da smo izdajalci in podrepniki, in sicer najbolj obraža tiste, ki so pri požarni brambi. To seveda ni tako, ker ima ta bramba nemško komando. Seveda klerikalci bi jo radi imeli v svojih rokah. Ti pravijo, da je ponižnost lepa čednost. Kako pa jo sami spolčujejo, to se vidi iz tega, ker se pri vsaki priložnosti vprašajo mnogo višji od nas. Zdaj nas pa merda kdo na kratko odgovorimo, da je vzrok duhovščina. Gospod kaplan, mi vas vprašamo, ali vas je škof

postavil za vodja in poglavarja požarne brambe, ali za dušnega pastirja? Zakaj vas toliko zanimajo posvetne reči? Ali vam je kaj znano, gospod kaplan, kaj se je zgodilo z vašim prednikom Migličem v Makolah zavoljo nemira. Ali še niste slišali, kako je rajni gospod kanonik opominjal kaplana. Poslal je po njega in mu rekel: „Gospod kaplan, mir, mir, hočem imeti med svojimi farmani, ne kalite ga!“ In to vam gospod kaplan tudi mi kličemo. Ne kalite, miru! Mi smo mirni ljudje, zato se vam ni treba bati, da bi vas pobijali, ne, Bog obvari, ali mi hočemo imeti mir, kakor smo ga poprej imeli. Zakaj pa so sedajni častivredni gospod župnik tako prijazni z vsemi ljudmi. Zakaj pa oni tako skrbijo za občni blagor vseh faranov? Seveda se drži mežnar gospoda kaplana, ali vedi ti Jakec, da smo te vzeli v službo radi cerkvenih opravil, a ne da bi trosil sovražtvo med farane. Kaplan in mežnar dobro, da smo vaji spoznali, a vedita, da ničesar družega od vaji ne zahtevamo, kakor mir! Gospod župnik mi vas prosimo, pomagajte nam vi, razjasnite nam Vi naše sedaj res tužne ure nemira. Povejte tema dvema, kako se morata obnašati, sicer pa res ne vemo, kako bi si drugače pomagali. — Več faranov. — (Opomba uredništva: Koliko mi poznamo župnika, bode Vam dragi naprednjaki, ta gospod v svoji ljubeznjivosti gotovo pomagal in kaplanu in mežnarju pokazal pravo pot!)

Zavrč. V zadnjem „Našem Domu“ se bere dopis iz Zavrč. Dopisnik omenjenega članka se je s polnim imenom podpisal pod naslovom: Josip Pravdič posestnik v Goričaku žup. Zavrč. Tamkaj dopisnik svojo modrost razlaga, kako je „Štajerca“ zapustil ter „Štajerčevo“ pot, ter se podal na klerikalno, potem, da je on taisti kmet, ki ga je zadnjič „Štajerc“ napadel, nadalje kvasi o blatnih cestah, da je bil navzoč pri obedu svojega tasta z g. kaplanom itd. Jaz pa ti naravnoč povem, da tebe nihče ni v mislu imel zaradi naročitve „Naš Doma“ ali pa „Štajerca“, ampak to je bil eden čisto drugi kmet. No, ker pa želiš odgovora, evo ti v pojasnilo. Prav dobro vem, kedo ti je za hrbtom stal ter ti omenjeni članek tiho na uho narekoval. Seveda ni čuda, da si takrat mogel „Štajerca“ opustiti, ter ob enem njegovo pot zapustiti ter nastopiti klerikalno. Pa vedi, da „Štajerc“ desetkrat po boljši poti hodi, kakor pa ti s tvojim prihodnjim „Fihposom“. Kar se tiče blatnih cest, pa ti odkrito povem, da ravno pod tvojo hišo je najgrša, saj si faran in občan, gleda toraj za boljšo cesto, da ne bodeta s „Fihposom“, kadar bo k tebi prihajal, v blatu obtičala. Nadalje te vprašam obžalovanja vredni dopisnik: Odkod pa izvira ta mična zgodbica o zgubljenem brevirju? Latinec ti kaj lepo nato odgovori: „Si tacuisses, Philosophus mansisses.“ (Ako bi bil molčal, bil bi modrijan postal.) In jaz pa ti svetujem, da se po tem-le reku v prihodnje ravnaš, kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce. Želim ti g. Pravdič, da te vrstice dobro prebereš v premislek, ko boš „Štajerca“ štel, ker gospod urednik, z veseljem vam tiho na uho povem, da še

ga hlastno prebira. Že sedaj ti želim „dober tek“! Do tačas ti želim Mille saluti (tisoč pozdravov) dok se zopet ne pogovoriva.

Galipoznaš?

Od Male Nedelje. Pri nas imamo sedaj tudi novo vozno pošto. Pa kaj pomaga voz, ako ceste ni pripravne za voziti. Zdaj se pa vprašanje stavi, kaj bi bolje bilo, cesto napraviti ali za vse slučaje pripraven voz omisliti, seveda takega, da ni treba ceste tam, kjer je ni. Vprašanje se da le tako ugodno rešiti, namreč, da je veliko bolje, ako dotični poštni voznik omisli dva poštna voza in sicer enega za zimo in enega za poletje. Prvi mora biti tako napravljen, da bodo, rečimo na gornji strani ladija, na spodnji pa sani. Doli v Kuršence bode zdrčal se sanmi, potem pa se bodo spodaj pri Rotari sani prevrgle in se lahko dalje lepo po vodi z ladijo pelje. Po Satarovski in Radislavski grabi in magari do Ljutomera mu vode ne bode zmanjkalo. Poštna tetica mu bodo že nauke dali, kako naj ladijo ravna, oni že znajo, ker so bili farovžka kuharica in te vse znajo! Za poletni čas pa bi voz moral biti tako konstruiran, da bi imela kar ladija kolesa in ko se poštar tako lepo do vode pripelje, pusti konja v Kuršincih in se z ladijo pelje po valoviti „Turji“. Ker ta svet menda ni napačen, je želeti, da se uvaža in izpelje, sicer še obstoji nevarnost, da se toliko željene vozne pošte iznebimo in bi jo morali v „Turji“ iskati. Ložje, da en sam opisane vozove napraviti da, kakor da bi cela občina cesto popravila. Poprej bodejo namreč minili gotovo dve leti, kakor se bodejo občinski očetje zjedini, kako bi se stvar dala konečno izpeljati. „Štajercijanci“ srčno želimo, da bi vozna pošta uspevala, sicer nam poštni pot spet ljubega „Štajerca“ v Ljutomeru pusti na veliko veselje vseh „Fihposovcev“, nam pa v veliko žalost!

Od Male Nedelje. Kadar se mački na rep stopi, zamijavka. Sedaj, ko vidiš, ti dragi dopisnik „Fihposa“ in „Gospodarja“, da si premagan, si vrgel takoj puško v koruzo in bi mi rad dal bratovsko roko. Poprej pa, kakor se kaj tacega zgodi, ti moram pač, kakor ti praviš, naše žalostne razmere, katere vladajo v naši fari, pojasniti. Tedaj vleči na uha! Ako sploh pri naši stranki ni videti napredka pri kmetijstvu, potem ga sploh nikjer ni pri nas. Samo to ti povem, da ti tega ne razumeš, kaj je napredek pri kmetijstvu, ker se pač nisi nič tacega učil; to dobro veš, da bik ne zna na citre igrati in zajec ne na boben. Kar zadeva kmetijsko zadrugo, si se pač pošteno vrezal, ker načelnik in tajnik sta pristna klerikalca, drugi udje pa ne pridejo v poštev, ker jih drugo ne briga, kakor da bi imeli hitro od zadruga koristi in to tudi jaz pritrdim, da zadruga ni v pravih rokah, kar se lahko že na tem spozna, da se je takoj, ko je bila utemeljena, tam prekoristen „šnops“ prodajal. Sicer ni nikdo trdil, da ima skoraj vsaka hiša „Štajerca“ naročenega, ali vendar nobeden časnik ni tako razširjen pri nas, kakor je ravno „Štajerc“. Bog daj, da bi ga v vsaki hiši brali, če je plačan ali ne, vas „Fihposovce“ nič ne briga, vi ga gotovo ne bode te plačali,

ker vas je dovolj, ki „Fihposa“ in „Gospodarja“ tu niste plačali. Pa teh vam itak ni treba plačati, ker ga plačujejo „gospodje“ v farovžu. Ti pa že vejo zakaj vam ga naročujejo, zakaj vam ga plačujejo. Da se svet podrl, ako bi imel slovenski sin boljše službe tega nikakor ne mislim, pač pa si to mislim, da ni vsak tak mlečezobni fant svojo učenost rabi za svoj poklic in naj politiko in druge reči na stran, pusti, ker le tako bode občno spoštovan, ako bode živel za svoj poklic. Tega naj nikakor ne misli, ki več zna, kakor mi drugi. Zaradi bolezni „Štajerca“ na sušici si pa ti slabo podučen. Kar pa ti blo nekaj od glasnega zasmrčanja, ni tako nevarno, ko bodeta „Fihpos“ in njegov slavni oče „Gospodar“ tiho zasmrčala, tisto bode hudo za kaplančke, nam nas kmete pa bo nepopisljiva sreča in veliko veselje.

Razne stvari.

Naprednjaki so zmagali. Pri občinskih volitvah katere so se pred par dnevi vršile v Brezju, so zmagali zopet naprednjaki, tako, da je sedaj celi odbor v naših prednih rokah. Živelci volilci!

Konzumno društvo v Leskovcu. V konzumnem društvu v Leskovcu v Halozah s m r d i in sicer grozno Kmetje, pazite, da se vam ne bode tako godilo, kakor kmetom v Vitanju. Društvo je ustanovil gospod kaplan Rošker, nadzoruje ga človek, ki ne ve, kaj je trgovina. Načelnik, ako si pameten, razpusti društvo o pravega časa, drugače bodejo haloški trpini še imeli več plačati kakor do sedaj.

Knezoškof dr. Šušter v Gradcu in papež Leo XIII. Graški knezoškof dr. Šušter izdal je pred kratkim pastirski list, v katerem svojim vernim ovcam polaga na vest, da ne smejo nobenega protestanta, bodisi pozdraviti na cesti, še manj pa v njegov dom stopiti kakor tudi sploh ž njim niti občevati. Nadškofovo geslo v tem listu je, protestante ugonobiti. Tako preganjanje protestantov dogajalo se je v starih časih in nadškof Šušter tiste čase zopet hoče na dan spraviti ker je pustil imenovani pastirski list na vseh cerkvenih vratih nabiti. — Pa oglejmo si najvišjega cerkvenega vladarja, papeža Leona XIII. Pred kratkem je bil nemški cesar Viljem II., oče protestantovske vere na obisku v Rimu. Papež Leo XIII. kot prvi rimski katoliški duševni pastir, sprejel je protestantovskega cesarja v Vatikanu, podal mu je roko ter ž njim občeval. Toraj nadškof preganja protestante, papež pa jih sprejema v svojem domu. Stem je nadškof dr. Šušter zoper višjega gospodarja deloval, saj škof more tega raztrgati, kar papež zaveže. (Opomba uredništva: Mi priobčimo to, ne da bi podpirali protestante ampak, da si vsak lahko predstavi, kako delujejo duhovniki vsak na svojo stran in po svoji volji.)

Vstaja na Hrvaškem traja še vedno dalje. Ob binkoštnih praznikih dogodili so se boji med ljudstvom in policijo. Pri železniškem prometu v Zagrebu pobila je množica 238 šib. Pred vseučiliščem bil pravilen boj. Policija je morala streljati, a nazadnje se vendar umakniti. Najhujši boj je bil na Jelacu

čevem t
v orožj
naskočil
tolkla. I
moral v
dosegli
Ormož,
Kaj se
popisati
Pr
dališko
občinst
Živijo
zopet
decki,
burni h
Za
Znani
kmečke
rastel j
3000 n
Vredno
miljono
buje k
dejo dr
hodek
letih k
prodan
ljudij,
procen
Ž
posojil
s 400
nega F
120.00
znorel.
hujska
R
je v n
kev z
protin
služab
ljivejši
ni tak
ravno
Cerke
libog
stala
doven
oznan
in hu
katera
in tar
litična
od ce
notra
S
zidarj
in pe
sledn.